

Scenă din spectacolul „Alexandru Lăpușneanu” →

în momentele „cu cîntece” (și dans) — o muzică antrenantă, sincopată, cu o pondere deosebită neglijabilă în captarea atenției publicului — regizorul a rămas dator, însă, la capitolul omogenității montării. Acesteia îi dăunează atât inegalitatea de construcție și ritm dintre părțile spectacolului (prima, mai statică, mai ștearsă, a doua, foarte colorată), cât și impresia de „numere” discontinue, pe care o dau cîntecele interpretate de cîtu unul dintre actorii sau de toată trupa, cu prea ostentative „veniri la rampă”.

Cît privește echipa actoricească, aceasta — în totalitate — surprinde plăcut prin dăruirea, dezinvolura și lipsa de „ticuri amatoricești” cu care joacă, dovedind o pregătire remarcabilă și multilaterală: muzicală, coregrafică etc. (am sugera, totuși, o mai mare atenție la dicțiune!), calități cu care, nu no îndoim, va obține un binemeritat succes în Festival.

În încheiere, am dori să evidențiem importanța inițiativei (aparținînd atât conducerii Teatrului Popular din Cîmpina, cît și I.A.T.C., prin intermediul conf. univ. Mihai Dimiu, titularul clasei de regie anul II) de a încredința — veritabil eveniment — premiera pe țară unui regizor-student care, dînd examen împreună cu artiștii amatori în fața publicului, s-a „integrat profesional” mult mai bine și mai cu folos pentru cauza artei teatrale decît ar fi putut-o face într-o strîmă sală a Institutului, prezentînd în fața a douăzeci de spectatori fragmente din piese pe care nu le va pune apoi niciodată în scenă.

Alice Georgescu

Teatrul Popular din Slatina la început de drum

La Slatina, de zece ani reședință a județului Olt, nu exista — se știe — un teatru. Nici măcar un teatru popular. În privința aceasta, celelalte centre de județe nou înființate, să zicem, Slobozia, Alexandria, le-au luat-o înainte locuitorilor din cetatea aluminiului.

Și, întâi, revirimentul așteptat: un colectiv de actori amatori (îndrumați de Mihai Nicolau, în ipostază de regizor) a dat, în mai puțin de două luni de muncă intensă pe frumoasa scenă a Casei de cultură a sindicatelor, spectacolul *Alexandru Lăpușneanu* de Petre Sava Băleanu.

Noul Teatru Popular, îndrumat și sprijinit (cu costume și decoruri) de Teatrul Național din Craiova, își propune o stagiune după toate rigorile scenei. Mai ales că beneficiază de talente actoricești evidente. Este vorba de tînărul Ovidiu Dumitrescu, interpret al domnitorului Alexandru Lăpușneanu, Cornelia Storojan, Miți Chelaru, Mihai Adochiței, cu toții, oameni ai muncii din industria Slatinei. Următoarea premieră: *Covor oltenesc* de I. D. Sîrbu. Așteptăm cu interes evoluția acestei noi instituții de cultură teatrală.

rămîină criteriul conținutului, alegerea unui text din dramaturgia românească clasică sau contemporană care să emoționeze și să convingă, care să facă sala să vibreze. Axioma acestui moment important este una singură: nu juriul este judecătorul spectacolului; criticul absolut va rămîne întotdeauna publicul spectator.

● **RELAȚIILE CU PROFESIONIȘTII.** Colectivele ajunse în etapele superioare ale Festivalului culeg, de regulă, roadele unei colaborări permanente, multilaterale, cu profesioniștii, ale unor preocupări desfășurate pe parcursul celor doi ani ai unei ediții. Cu atât mai mult, însă, aceste ultime luni trebuie să marcheze un punct de vîrf al relațiilor între amatori și profesioniști.

În fond, toate cerințele privitoare la spectacole și la repertoriu pot fi îndeplinite în mod optim printr-o legătură strînsă cu un regizor sau cu un actor profesionist, bun cunoscător al capacităților colectivului respectiv și, pe această bază, „arhitect” al succesului viitor. Desigur, și în aceste ultime luni, gîlufuirea măiestriei artistice, a tuturor asperităților spectacolului poate și trebuie să continue cu prilejul suitei de spectacole de care aminteam anterior.

Rezultă, deci, că ne aflăm în perioada menită să reprezinte corolarul întregii activități depuse, corolar ale cărui elemente principale se completează reciproc: un continuu și de ținută dialog cu publicul, o prezență scenică de succes în fața juriului.

Între acești parametri, realizați cu convingere și pasiune, mișcarea teatrului de amatori poate demonstra că, prin vîrfurile ei, tînde și reușește să se înscrie în mod real în zona artei autentice.